

ESPURNES BARROQUES

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

La rêveuse

S. GERVASONI, R. HUMET i M. DE LA LINDE

Diumenge 24 de maig del 2026, 11h.

Capella de la Puríssima Concepció
PUJALT (ANOIA)

Valora'ns

Escaneja aquest codi QR i valora els concerts d'Espurnes Barroques 2026:

LA TEVA OPINIÓ ENS
AJUDA A MILLORAR.

GRÀCIES!

Espurnes Barroques és membre de:

JM Catalunya

Coordinadora
Catalana de Fundacions

Programa

Capvespre

Repertori Honkyoku

Shika no tone (El bram del cèrvol)

Louis Couperin (c. 1626-1661)

Prélude non mesuré en Re Major

François Couperin (1668-1733)

Le Rossignol en amour

Nit, somnis i pèrdues

Marin Marais (1656-1728)

Symphonie du sommeil d'Ariane et Bacchus

Marin Marais

Le Labyrinthe

Repertori Honkyoku

Sokkan (Respiració profunda)

Marin Marais

La Rêveuse

Repertori Honkyoku

Tamuke (Pregària pels difunts)

François Couperin

Les Ombres errantes

Marin Marais

Tombeau de Marais le cadet

Trenc d'alba

François Couperin

Les Bergeries

Repertori Honkyoku

Tsuru no sugomori (Les grulles fan el niu)

Durada musical aproximada: 75' sense pausa

Notes al programa

Somniem? Per què no?

Potser escoltant, amatents, la veu de la natura al capvespre —un cèrvol o un ocell—, sense passar ànsia, fora de la mesura del temps.

Qui sap si després podrem adormir-nos dolçament, com feia Ariadna —i, de pas, oblidar l'antic company per sucumbir, embriacs, a l'atracció de l'amor dionisiac. Perdre's en un altre laberint, al capdavall.

Deixar-se emportar, també, per la melangia, i evocar tots aquells que ja només habiten els records d'un món pretèrit: el plany du a la introspecció. I, a la fi, despertar-nos a trenc d'alba mentre el nostre cos, mandrós encara, va gronxant-se, indolent, amb la dansa d'una Arcàdia bonhomiosa.

Sembla com si els compositors francesos del Barroc estiguessin prefigurant ja la música dels impressionistes. Els títols de les peces de Marin Marais (1656-1728) i de François Couperin (1668-1733), els famosos *ordres*, sovint no responen a les categories habituals —pensem en les suites dels mestres alemanys (sarabanda, giga, minuet...)—, sinó que cerquen una implicació més immediata amb el seu suggerent “ara i aquí”: els pastors que ballen amb el ritme balancejant d'una coneguda tornada (*Les bergeries*), un rossinyol enamoradís ple d'ornaments melòdics (*Le rossignol en amour*), espectres vagarejant sense rumb gràcies a l'empenta d'unes síncopes (*Les ombres errantes*) o una intensa expressió de dol per la mort d'algú proper (*Le tombeau de Marais le cadet*).

Somniem? Paga la pena fer-ho per intentar entendre on som, si més no.

La tardor del Renaixement havia estat llarga, potser massa i tot. Les confrontacions religioses —el poder, sempre el poder!— havien anat escampant-se lentament pel *cinquecento*, i en la percepció de la societat europea el segle començava a fer-se feixuc. Pesava molt. Els ideals apol·linis, aleshores tan llunyans —la fermentació manierista demanava temps i paciència—, van donar pas al clarobscur barroc. També a la fastuositat i a l'efectisme: no hi ha ombra sense llum.

Tanmateix, el segle XVII projectava encara ideals del món anterior, malgrat els desequilibris que comportava el desig de moure els afectes per damunt de qualsevol altra cosa. El pes de la mitologia semblava més viu que mai —si més no, en les arts escèniques (música inclosa)—, i la matemàtica i la física bastien el cos teòric de la nova tonalitat harmònica (Descartes, Rameau) igual que les lleis de l'univers (Kepler, Galileu, Newton).

Al nord d'Itàlia, una petita vila estava a punt d'encetar una veritable revolució tècnica: Cremona. El perfeccionament del violí suposava, sobretot, descobrir una nova gramàtica compositiva, molt més idiomàtica, així com la possibilitat d'anar un pas més enllà i assolir un grau de virtuosisme desconegut fins aleshores. Però quin era el preu que calia pagar? El menysteniment progressiu dels vells instruments, com la viola de gamba, supervivents d'un passat gloriós que aniria esfilagarsant-se fins al declivi definitiu. En el Classicisme era una espècie extingida, com ho seria també el clavicèmbal.

Somniar, encara?

Sí, tal vegada per trobar-se amb un mateix. Ens ho havien advertit ja durant l'Antiguitat clàssica: *nosce te ipsum*. Però per emprendre el viatge interior calen eines i temps. Qui millor que el món asiàtic per mostrar-nos el camí?

Quan el budisme zen va introduir-se al Japó, una branca especial de l'escola Rinzai va voler emprar la flauta de bambú, el *shakuhachi* —literalment, 1'8 peus—, com a instrument de meditació. No es tracta, doncs, de produir sons, sinó d'arribar a l'espiritualitat a través d'un repertori tradicional (*honkyoku*) acumulat durant segles de pràctica, ja sigui amb un atac punyent, amb les inflexions tonals que envolten les notes o amb cada cop d'alè que insuflam dins del tub de fusta.

D'altra banda, esmicolar qualsevol referència a una pulsació regular és, també, una manera d'eliminar el pas del temps: la música sembla discórrer amb total llibertat. Em fa l'efecte que les religions van entendre de seguida que deixar de banda el batec perceptible —així com l'extrem contrari: l'ús repetitiu del mateix patró mètric— garantia l'accés a una dimensió atemporal i, per tant, divina.

Respiració i simplicitat, natura i so. Vet aquí la recepta per a la meditació que ens arriba des de l'Orient.

Post Scriptum

Dues pel·lícules i un breu assaig:

Japó, segon terç del segle XVII. Dos joves jesuïtes portuguesos cerquen el seu mestre, el Pare Ferreira, perdut en aquell país desconegut. El cristianisme —o, si es vol, la manera d'entendre el món dels europeus— no és benvingut. *Silenci* (2016), de Martin Scorsese (adaptació de l'obra de Shūsaku Endō).

França, segona meitat del segle XVII. Un jove músic pretén copsar els misteris de la interpretació de qui era considerat el millor violagambista, Monsieur de Saint-Colombe. *Tots els matins del món* (1991), d'Alain Corneau (basada en el llibre homònim de Pascal Quignard).

L'home és un pelegrí, i no importa el lloc d'arribada, sinó el camí —mentre en el nostre cap ressonen els versos de Machado i de Kavafis. *Biografia del silenci* (2012), de Pablo d'Ors.

Josep Maria Guix
Compositor i professor

Fitxa artística i biografies

Santiago Gervasoni, *clavicèmbal i bols de quars*

Ramon Humet, *shakuhachi i bols de quars*

Marc de La Linde, *viola de gamba i bols de quars*

*Improvisacions i creació col·lectiva dels intèrprets a partir de
la idea i conceptualització de Josep Barcons*

Una producció de:

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

SANTIAGO GERVASONI

Santiago Gervasoni (1994, Nantes) és pianista, clavecinista i compositor franco-argentí amb seu a Barcelona. Músic polifacètic, desenvolupa el seu univers artístic entre la música antiga, clàssica i contemporània, així com el jazz i la improvisació. Després de llicenciar-se en piano clàssic a la Universitat der Künste de Berlín, amplia els seus estudis amb clavicèmbal a la mateixa institució, on obté el màster el 2022. Ha estat seleccionat per a programes internacionals com l'Eemerging Academy al CCR d'Ambronay sota la direcció de G. Jourdain (2021), la Fondazione Cini amb A. Beyer (2020) i la Fondation Royaumont (2023).

Col·labora habitualment amb la Compagnie La Tempête i amb la Konzerthausorchester de Berlín com a continuista. És fundador, teclista i compositor del quintet de música antiga The Gardeners. Amb el Quartet FURO va ser finalista del Deutsche Musik Wettbewerb 2024, i també forma part del duo Saó, que combina música antiga i creació contemporània.

Ha rebut el suport del DAAD, la Fundació Ad Infinitum i la Fundació Lucia Löser. Paral·lelament, desenvolupa una activitat com a pianista en l'àmbit de la música clàssica i el jazz arreu d'Europa. També és membre fundador del trio de jazz contemporani Off to the Luna, que ha girat per França i Alemanya després de publicar el seu primer EP, *The Pond, the Fire and the Macrocosm* (2023), amb concerts a sales com la Pannonica de Nantes i el Sunset de París.

Com a compositor, ha escrit més de 15 obres per a formacions diverses – des de trio de jazz fins a instruments antics o piano sol –, interpretades en festivals com Embar(o)quement Immédiat (França), ECOS Festival (Espanya) o Alte Musik Fest Friedenau (Alemanya), entre d'altres.

RAMON HUMET

És intèrpret de shakuhachi i compositor, nascut a Barcelona l'any 1968. Actualment està treballant en el llibre "The Techniques of Shakuhachi", un estudi en profunditat dels recursos que ofereix aquest instrument, destinat a intèrprets i compositors. Després d'iniciar-se amb Horacio Curti, actualment aprofundeix el repertori de Kōten Honkyoku amb Kakizakai Kaoru, efectuant viatges al Japó per a aprofundir en l'instrument.

Ha compost "Desert", un concert per a shakuhachi i orquestra, encàrrec de l'Orquesta Nacional de España, i "Homenaje a Martha Graham", una obra per a shakuhachi, percussió, soprano i piano, amb coreografia de Virginie Mécène, directora de la Martha Graham School estrenada al Joyce Theater de New York i portada al disc per Neu Records. Més enllà de la seva atenció al shakuhachi, la seva obra, delicada i subtil, ha estat guardonada amb diversos reconeixements com els premis Reina Sofia (2006) i Olivier Messiaen (2007), la qual cosa li va donar projecció internacional, i va suscitar que el mestre Kent Nagano li encarregués una nova obra per a orquestra simfònica, *Escenes del vent*, que es va presentar la temporada 2008-2009 a la sala Wilfrid Pelletier de Montreal.

Paral·lelament, ha desenvolupat una trajectòria pedagògica com a professor de composició i de shakuhachi.

MARC DE LA LINDE

Nascut a Barcelona, comença a estudiar la viola de gamba amb Clara Hernández a l'edat de vuit anys. El seu creixent interès per l'instrument el porta a aprofundir en el seu treball amb Emmanuel Balsa i, el 2016, es trasllada als Països Baixos per estudiar al Koninklijk Conservatorium de l'Haia, on obté el diploma el 2018 sota el mestratge de Philippe Pierlot i Mienieke van der Velden.

El 2020, obté el màster al CNSMD de Lió (Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa), a la classe de Marianne Muller. El juliol de 2019, guanya, juntament amb el clavecinista Daniel Trumbull, el primer premi del concurs «Maurizio Pratola» a L'Aquila (Itàlia), presidit per Paul O'Dette. El 2020, és seleccionat per a l'Acadèmia d'Ambronay, amb la qual interpreta un programa d'oratoris de Charpentier, Rossi i Carissimi, sota la direcció de Geoffroy Jourdain.

El 2018, s'uneix a la Jove Capella Reial de Catalunya, un projecte de la fundació CIMA dirigit per Jordi Savall i Lluís Vilamajó. Des del 2022, també toca ocasionalment amb Hespèrion XXI sota la direcció de Jordi Savall. És membre del conjunt The Ministers of Pastime, formació integrada en el programa europeu eeemerging+ (2022), així com del grup Anacronía (Premi FestClàssica 2023 i S-EEEmerging 2024). També és membre habitual del conjunt Cantoria i ha col·laborat amb diversos grups com The English Concert, Vox Luminis, Forma Antiqua, El Gran Teatro del Mundo, Ensemble Mare Nostrum, Bachelona, Laberintos Ingeniosos, Anima&Corpo, Les Lunaisiens, el consort In Nomine, Ibera Auri o l'Orquestra Barroca Catalana. El juny de 2024, col·labora amb Sílvia Pérez Cruz en el marc del Festival Grec de Barcelona.

Tast gastronòmic

Lluc Crusellas - Eukaryaxocolata.cat

Celler Castell d'Encús - castellencus.com

Amb la col·laboració especial de:

Amb la col·laboració de:

Amb l'ajut de:

SASPrefabricatsde formigó · Òptica Jané · Gestoria Mas Solsona · Forumgestió Assessors · Instal·lacions AGECE · Farmàcia Òptica Casas · Omniu Segarra · Bonpreu · Alapont SA · Knauf · Solsona Experience Oliva Torras · La Mare Cultural · Tèxtil Oliu · Vidres Solsona · Fustes Jané · Farmàcia M. Teresa Comas Riu · Koobin · Constructora de Solsona · Tallers Ballús · Ca l'Agneta · La Garriga de Castelladral · Urbi Apartments · Càmping La Ribera · Allotjaments El Miracle · Hotel El Monegal · Hotel Sant Roc · MMPlats · Restaurant Crisami · Forn pastisseria Camps · Cuadrench studio · Casa d'Espiritualitat del Miracle EssènciesCat · Acústic Barna · Slow Turisme · Associació d'Amics de Vergós Guerrejat · Associació cultural Riubrogent Associació Amics de Coaner · Hotel Alta Segarra · Hotel Can Alemany · Aparthotel Cal Marçal · Hotel Estel · Hotel Bonavista Hotel La Freixera · Hotel Sant Roc · Hotel Solsona Centre · Hotel Amèrica d'Igualada · Hotel Bregon · Guixés

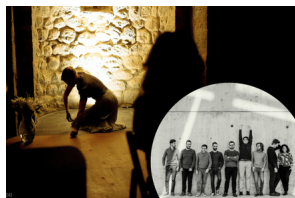
Productors:

Cafès Gener · November Tea · Casa Dalmases · Forn Coma · Jordi Roca · Celler Collbaix · El Molí · El Reguer · Espai Gastronòmic · Pastisseria Sangrà · CaLagneta · Celler Comalats · Pízzico · Cal Moliné · Celler Fargas-Fargas · Biolord · El Rosal · Salt del Colom · Licors Quevall · Forn Cal Pius · Formatges Blancafort · Forn Vilalta Artium · Celler Cooperatiu d'Artés · Pastisseria La Palmera · Celler Abadal · Celler Entrebosc · Lluc Crusellas · Celler Castell d'Encús · Fruits Secs Torra · Caldo Aneto · Can Solvi · Celler Grau i Grau · Parc de les Olors de Claret · Carquinyolis El Miracle · Ratafia del Miracle · Ratafia dels Carboners · Xocolates Aynousé · Restaurant Casal de Castelltallat · Vins Urpina · Eixarcolant · Agustí Pastisser Restaurant by Xavier Benito · Ladiferenta · Restaurant Vinaròs · Simats · Els Tractets · Espècies Teixidor · Hostal de Pinós · Fruits Taribó · Forn de pa Guerres · La Cabana d'en Geli · El Forn Antic · Victor Schmidt

Mitjans col·laboradors:

No et perdis...

Vetlla

CIA. MAGDALENA GARZÓN I COR CEREROLS

24 de maig - 18:30h.
Cementiri Nou
IGUALADA

Il combattimento di Tancredi e Clorinda

ENSEMBLE CONTRATEMPS

6 de juny - 18:30h.
Plaça del Poble Vell | SÚRIA

Bach en somnis

G. FLOTATS, A. PAPP,
R. ESQUIUS I E. VILLEGAS

7 de juny - 17:30h. i 19:30h.
Molí dels Cups | OLIUS

Fes-te amic del festival i gaudeix dels avantatges!

www.espurnesbarroques.cat

Amb el suport de:

